

РЕШЕНИЕ

№ 4534

гр. София, 04.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ася Тодорова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **12020**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Образувано е по жалба на С. К., [дата на раждане] в [населено място], П. (И.), гражданин на И., с паспорт № В7129417, издаден на 13.12.2023 г., валиден до 12.12.2023 г., подадена чрез адв. Г. П., съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. 3, ет. 1, ап. 24, против Отказ № 251104143403 от 04.11.2025 г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България на С. К., дата на раждане 01.05.1986 г., гражданство И., издаден от Директора на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ поради немотивираност и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че със заявлението за издаване на Единно разрешение за работа и престой са приложени всички изискуеми документи. Твърди се, също така, че по подаденото заявление не са давани указания, които не са изпълнени и по които предоставеният срок за изпълнение да е изтекъл, без да са отстранени евентуални нередовности. От работодателя „Боримес“ ООД в изпълнение на дадените указания в административното производство са представени доказателства за осигурено жилище, справка декларация за средносрочна численост на заетите служители и справка за наетите чужденци, които са четирима човека, което е далеч под максималния размер от 25% от състава, предвид че общият брой служители в дружеството е над 230 човека. Иска се от съда да отмени оспорения отказ.

В съдебно заседание и чрез депозирана по делото писмена защита, оспорващата, чрез

процесуалния си представител по пълномощие надлежно упълномощен адвокат, поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Оспорва се изводът на административния орган, че в представените от работодателя документи не е посочен периодът на пребиваване като крайна дата на работещите в дружеството чужденци, тъй като картите за пребиваване на чуждестранните работници са депозираны от работодателя и са част от административната преписка по подаденото заявление. Оспорва се и изводът, че е налице неточност в декларацията на работодателя за общия брой наети служители в дружеството за последните 12 месеца, не е посочено в какво се състои твърдяната неточност, спазено е и квотното ограничение от 25% максимален чуждестранен трудов състав в дружеството работодател, в което са назначени над двеста български граждани и само четирима чужденци. Претендират се разноски съгласно списък, който се представя.

Ответникът Директорът на Дирекция „Миграция“ при МВР, в съдебно заседание, чрез процесуален представител по пълномощие надлежно упълномощен юрисконсулт, изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди се, че мотивът за издаване на оспорения отказ е отрицателното становище на Агенция по заетостта, в което подробно са посочени какви нередовности, за които работодателят е уведомен да отстрани, не са отстранени своевременно. От представените от работодателя справки се установява, че в същите липсват важни данни, а именно не е посочен периодът, за който чужденците са наети в дружеството, т.е. липсват данни относно периода на пребиваване и времето, за което е разрешено. Некоректно е попълнена справката – декларация за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение работници в дружеството, тъй като в нея има множество графи, които не са попълнени и остават неизяснени важни обстоятелства. Твърди се, че при отказан достъп до пазара на труда от Агенция по заетостта не може да се издаде единно разрешение за пребиваване и работа. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, като взе предвид изложените от страните доводи и становища и извърши съвкупна преценка на доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по заявление за издаване на единно разрешение за пребиваване и работа № 250527151120 от 27.05.2025 г., подадено от адв. Г. П., в качеството му на упълномощен представител на „Боримес“ ООД. Към заявлението са приложени документи, описани като приложение в контролен лист към заявлението. С писмено искане с вх. № УРИ 5373 00-1618/11.06.2025 г. от пълномощника на „Боримес“ ООД в изпълнение на указание от 06.06.2025 г. за изправяне на нередовности са представени допълнително писмени документи, описани в искането. По повод полученото заявление и приложените към същото документи от Агенция по заетостта е указано, че: в представената обосновка липсва длъжност и ко по НКПД с указание да се представи нова обосновка, в която да бъде вписана длъжността „общ работник“ с код по НКПД: 96220001; не е предоставена обява за заемане на длъжността „общ работник“ с указание да се предостави обява, публикувана в местни и национални средства за масова информация и интернет, съдържаща наименование на медията, в която е публикувана, датата на публикуване – от 2025 г., преди 27.05.2025 г., населеното място, в което се намира работата в [населено място], наименованието на длъжността и наименованието на работодателя „Боримес“ ООД; не е представена справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци с указание да се представи справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци с посочени имена по паспорт, дата на раждане, основание и срок за пребиваване (като крайна дата на пребиваване); не е представена справка за средносписъчна

численост с указание да се предостави справка -декларация, подписана от работодателя, за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци, включваща периода от м.май.2024 г. до м.април.2025 г.; трудовият договор е непълен с указание да се представи пълно копие на трудовия договор на С. К., подписано от страните.

В изпълнение на указанията до Дирекция „Миграция“ от пълномощника на работодателя са представени изискуемите документи, а именно нова обосновка, в която е вписана длъжността „общ работник“ с код по НКПД: 96220001; обява за заемане на длъжността „общ работник“, публикувана преди 27.05.2025 г.; справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци; справка за средносрочна численост; пълен трудов договор.

От Агенция по заетостта на основание чл. 7, ал. 5 във връзка с чл. 15 от ЗТМТМ е издадено отрицателно становище № 251010180935 относно липса на основание за предоставяне до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за лицето С. К. при работодателя „Боримес“ ООД. В становището е посочено, че същото е изготвено въз основа на приложените към заявлението документи, които са разгледани, но не дават основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа, мотивирано с обстоятелствата, че в предоставената справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци не е посочен периодът на пребиваването им като крайна дата на пребиваването (т. 1) и периодът в предоставената справка-декларация, подписана от работодателя, за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца е некоректен.

На 04.11.2025 г. е издаден обжалваният Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ на С. К., дата на раждане 10.05.1986 г., гражданство И. № 251104143403, издаден от Директора на Дирекция „Миграция“ при МВР. Отказът е мотивиран с отрицателно становище за достъп до пазара на труда тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ и посочените в отрицателното становище на Агенция по заетостта обстоятелства - в предоставената справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци не е посочен периодът на пребиваването им като крайна дата на пребиваването (т. 1) и периодът в предоставената справка-декларация, подписана от работодателя, за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца е некоректен. Няма данни за съобщаване на оспорения отказ, жалбата е постъпила в Административен съд София-град на 10.11.2025 г. (пощенско клеймо от 06.11.2025 г.).

По делото са приети следните писмени доказателства: паспорт на С. К.; трудов договор, сключен на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от КТ и чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ между „Боримес“ ООД и С. К. за длъжността „общ работник“ с месторабота в [населено място], [улица]; декларация от работодателя за спазване условията на чл. 7, ал. 1, т. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност; удостоверение за одобрение на обект „Месодобивно и месопереработвателно предприятие“ с адрес: [населено място], [улица] на „Боримес“ ООД № 11830 от 01.08.2016 г. и удостоверение за регистрация на обект за производство на храни № 7138 от 11.05.2016 г. за обект Месодобивно и месопереработвателно предприятие в [населено място], [улица], с приложен списък на групите храни; обосновка на искането за фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на работника-гражданин на трета държава; обява за работа, публикувана в Jobs.bg на 05.05.2025 г.; декларация за осигуряване на жилище; свидетелство за съдимост на С. К., издадено от Служба на старши полицейски началник, селски район Д., П., И.; декларация за предоставяне на адрес; справка-декларация за работещите в „Боримес“ ООД

работници – граждани на трети държави, наети по трудово правоотношение с посочени наетите лица, с имена, дата на раждане, основание за пребиваване и срок, с приложени издадените единни разрешения на същите лица, наети по трудово правоотношение от „Боримес“ ООД; справка-декларация на основание чл. 24и, ал. 5, т. 7 от ЗЧРБ относно средносписъчна численост на наетите лица по трудово правоотношение в „Боримес“ ООД по месеци за периодите от м.юни 2024 г. до м.май 2025 г.

При така установената фактическа обстановка настоящият състав на Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Постановеният отказ е издаден от компетентен орган - Директора на Дирекция „Миграция“ при МВР съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма. Не се установиха и съществени нарушения на процедурата при издаването му.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. В чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на Дирекция „Миграция“ писмено становище на Изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя Агенцията по заетостта уведомява Дирекция „Миграция“ и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция „Миграция“ уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. Съгласно чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от Изпълнителния директор на Агенцията по заетостта. В конкретния случай е изискано такова становище от Агенцията по заетостта, по делото не е спорно, че е налице отрицателно становището на Агенция по заетостта, мотивирано с неотстраняване на нередовности в документи, които Агенцията по заетостта е изисквала. Принципно вярна е тезата на ответника, че становището на Изпълнителния директор на Агенцията по заетостта обвързва Министерство на вътрешните работи, но това не означава, че същото не може да се контролира. Както е посочено и в писмото от Агенцията по заетостта, то представлява волеизявление и действие по смисъла на чл. 21, ал. 5 от АПК, което е част от производството по издаване на разрешение от Директора на Дирекция „Миграция“ като окончателен индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по реда на АПК. Тъй като самото становище не е крайният акт, защитата се осъществява при съдебния контрол на последния и съдът проверява и фактите и обстоятелствата, послужили за издаването му. Следователно законосъобразността на становището на Агенция по заетостта е предмет на съдебен контрол в настоящето производство. При съдебно оспорване на отказа за издаване на поисканото разрешение при преценката си относно неговата

законосъобразност съдът контролира и отрицателното становище на Агенцията по заетостта, в случай, че отказът на Министерство на вътрешните работи е обоснован с него, както е в конкретния случай. Ако същото се опровергае, то и становището и основаният на него отказ се явяват немотивирани и обжалваният акт следва да се отмени.

Съдът намира, че в конкретния случай в хода на административното производство са представени всички изискани от Агенцията по заетостта писмени документи, от които се установяват всички факти и обстоятелства, за които Агенция по заетостта е поискала допълнителни уточнения.

Приложената справка - декларация от работодателя за работещите във фирмата работници – граждани на трети държави, наети по трудово правоотношение, с приложените към същата единни разрешения на същите лица, издадени от Министерство на вътрешните работи, изпълват изискването на чл. 24и, ал. 5, т. 6 от ЗЧРБ, съгласно който заявлението се подава по образец съгласно правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към което се прилагат: справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване (т. 6). Посочените документи съдържат цялата изискуема информация относно наетите по трудово правоотношение чужденци, с имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване, в това число и крайна дата на пребиваването (10.05.2027 г.), работодател и длъжност.

Приложена е и справка-декларация, подписана от работодателя, изискана от Агенция по заетостта, на основание чл. 24и, ал. 5, т. 7 от ЗЧРБ. Съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 7 от ЗЧРБ заявлението се подава по образец съгласно правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към което се прилагат: (т. 7) справка-декларация, подписана от работодателя, за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци: а) български граждани, граждани на държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, включително с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, и членовете на техните семейства; б) чужденци с предоставено право на убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците и на членовете на техните семейства; в) чужденци, за които е предвидена заетост съгласно международен договор, по който Република България е страна; г) чужденци, които са членове на семейство на български граждани; д) чужденци, които са членове на семейство на гражданин на държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение. Целта на посоченото изискване е работодателят да установи и докаже, че са спазени въведените в законодателството ограничения за наемане на граждани на трети държави. Разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 1 от ЗТМТМ сочи, че достъп до пазара на труда на работници - граждани на трети държави се разрешава за заемането на длъжности, за които не се изисква българско гражданство, когато общият брой на гражданите на трети държави, наети по трудово правоотношение от местния работодател в предходните 12 месеца, не надвишава 20 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение, а за малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за малките и средните предприятия – 35 на сто. Съдът намира, че представената по делото справка-декларация, подписана от работодателя, с която „Боримес“ ООД е декларирало числеността на назначените лица по трудово правоотношение в дружеството по месеци (за месеци от юни 2024 г. до май 2025 г.), съдържа изискуемата информация и от

същата безспорно се установява, че наетите в дружеството граждани на трети държави за декларирания период спрямо средносписъчната численост на персонала на дружеството работодател „Боримес“ ООД попадат в ограничението на чл. 7, ал. 1, т. 1 от ЗТМТМ и с назначаване на оспорващата С. К.. Становището на Агенция по заетостта не е изготвено след анализ на конкретни факти, от който да може да се направи конкретен извод за ненадеждност или некоректност на представената информация. Няма посочване на лице ли е и в какво се изразява некоректност на представената информация и коя информация е некоректна, както и въз основа на какво е приел органът, че в конкретния случай не са налице условията на чл. 24и от ЗЧРБ и кое е довело до издаване на отказа. Не се твърди и не се установява неспазване на въведеното ограничение за наемане на лица - граждани на трети държави. В отказа е посочена само некоректност на периода. Не може да се приеме, че декларацията обхваща период, произволен във времето преди подаване на заявлението, тъй като декларацията държи сметка за актуалното състояние и към релевантния момент на заявяване, в същата е включен и текущият месец на подаване на заявление, което в конкретния случай е подадено в края на месец май 2025 г. Установява се, че твърдяната от органа неточност е от един месец. Съдът намира, че от обстоятелството, че първият деклариран месечен период е юни 2024 г. (а не май 2024 г.) с оглед на всички други данни по делото, в това число числеността на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, включително с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, и членовете на техните семейства за декларираните периоди и броя на наетите лица – граждани на трети страни, не се установява друга фактическа обстановка и не може в конкретния случай да мотивира оспорения отказ. Както бе посочено и по-горе, разпоредбата на чл. 24и не е въведена самоцелно, а цели работодателят да установи и докаже, че са спазени въведените в законодателството ограничения за наемане на граждани на трети държави, което съдът намира, че безспорно се установява в конкретния случай.

Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Анализът на събраните доказателства не дава възможност на настоящия съдебен състав да се съгласи с мотивите, изложени в оспорения административен акт.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен. Тъй като естеството на спорното правоотношение не позволява съдът да се произнесе по същество, преписката следва да бъде изпратена на Директора на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи за ново разглеждане и произнасяне по подаденото от работодателя „Боримес“ ООД заявление за издаване на разрешение за продължително пребиваване на С. К. при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона, като съобрази и събраните по делото доказателства и установеното с тях. При този изход на спора, в полза на жалбоподателката следва да се присъдят направените в производството разноски за държавна такса в размер на 10,00 лева или 5,11 евро. Предвид представения по делото договор за правна защита и съдействие, според който процесуалното представителство се осъществява безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за

адвокатурата, на адвокат Г. П. следва да бъде присъдена сумата от 1 000,00 лева или 511,29 евро, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и защита, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 2 от същия закон във връзка с чл. 5, т. 1 и чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, при условията на предоставена безплатна правна помощ. Разноските следва да се възложат на Дирекция „Миграция“, в чиято структура се намира административният орган. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен Съд С. - град, Трето отделение, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ № 251104143403 от 04.11.2025 г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България на С. К., дата на раждане 01.05.1986 г., гражданство И., издаден от Директора на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА преписката на Директор на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи за ново разглеждане и произнасяне по заявление за издаване на единно разрешение за пребиваване и работа № 250527151120 от 27.05.2025 г. съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи да заплати на С. К., [дата на раждане] в [населено място], П. (И.), гражданин на И., с паспорт № В7129417, издаден на 13.12.2023 г., валиден до 12.12.2023 г. сумата от 5,11 (пет евро и единадесет евроцента) евро разноски по делото за заплатена държавна такса.

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи да заплати на адвокат Г. П. П., личен номер [ЕГН] сумата от 511,29 (петстотин и единадесет евро и двадесет и девет евроцента) евро, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата безплатна правна защита и съдействие.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия: